

اعتراض خود را شاهی برای "منطق سیاسی نداشتن" اعتصاب می گیرد. آقای باقی، همچنین توطئه های تبهکارانه دستگاه سرکوب علیه شرکت کنندگان دراعتصاب را "بگومگو بین خود زندانیان" معرفی می کند. وی برای مستند ساختن ادعاهای خود، منبع اطلاعات خویش را "دوستان زندانی" و درجای دیگر "یکی از همین افراد" عنوان می کند. آقای باقی توضیح نمی دهد چگونه درحالی که به گفته ی اعتصاب کنندگان (بیانیه شماره ۳)، "کلیه ارتباطات تلفنی زندان اوین باخارج قطع شده بود"، "دوستان زندانی" وی توانسته اند اطلاعاتی که تصادفا می توانند درجهت تخریب حرکت اعتراضی مزبوربه کارگرفته شود را به او منتقل کرده اند؟ نکته دیگری که آقای عمادالدین باقی - باوجود فرصت ارزنده ای که دراختیار داشت - ازپرداختن به آن طفره رفته است، پیشینه و هویت تشکلی به نام "انجمن دفاع ازحقوق زندانیان" است، یعنی همان تابلویی که وی دراطلاعیه ی اخیر خود، به آن به عنوان امضاکننده با انگشت اشاره نموده است. "اصلاح طلب" ما، به اندازه ی توان خویش، مسیبراصلاح و پاکسازی زندان از مخالفان "غیرخودی" و مزاحم و معترضان را هموار می نماید. محدودیتهایی که وی در این راه باآن روبرو ست، ذاتی "نظام" ی است که امکانات پرده پوشی و نیرنگ بازی اش هرروزهیات مفلسانه تری به خود می گیرد.

۷ مرداد

امنیتی وبامضاهای متفاوت انتشاریافته اند، نشانه های روشنی ازبه حرکت درآمدن دژخیمان و قاتلان مکتبی روبه سوی اعتصابیون و زندانیان سیاسی را دربرابرید قرار داده است.

تداوم همبستگی و حفظ حساسیت نسبت به سرنوشت شرکت کنندگان دراعتصاب، مانع بزرگی برسرراه مادیت یافتن خیالاتی است که رژیم ولایت فقیه وگماشتگان آن درسرمی پروراند. ۶ مرداد ۱۳۸۳

"دوستان زندانی" آقای باقی

منصور امان آقای عمادالدین باقی، یک بلندگوی چندکاره "اصلاح طلبان" جمهوری اسلامی، وارونه نمایی اعتصاب زندانیان سیاسی را پی می گیرد. پیرامون این موضوع که وی به سفارش ورهنمود کدام محافل این زحمت را بر خود هموارنموده است، شواهد استنادپذیری وجود ندارد اما دریافت این حقیقت که نتایج تلاشهایی ازاین دست درخدمت زندانیان و دستگاه امنیتی جمهوری اسلامی قرار می گیرد، تردید بردار نیست.

آقای باقی از میکروفونی که رادیو صدای آلمان دراختیارش نهاده، بهره جسته است تا حرکت اعتراضی زندانیان را بری از انگیزه سیاسی وبه دلیل "همدردی" با یک زندانی دیگر، جلوه دهد. دست پاسدار پیشین و روزنامه نگار کونونی برای اثبات این ادعا تاآرنج درکیسه ی استدلالهایش فرورفته و آنچه که ارایه می کند، بی گمان درقسمت تحنتانی یافت شده است. اوتقدم یا تاخر زندانیان سیاسی دربرشمردن یادبود ۱۸ تیر به عنوان انگیزه ی

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی و «آرامش اوین»

پایان اعتصاب، تداوم مبارزه

منصور امان

زندانیان سیاسی اعتصابی، با صدور اطلاعیه ای پایان حرکت اعتراضی خود را اعلام کردند. آنان درحالی از نزدیک به سه هفته پیش دستگاه سرکوب دربیرون وداخل بند را به چالش کشیدند که استبداد مذهبی، کلیه ابزار قهری خویش را برای درنطفه خفه کردن هرگونه اعتراض اجتماعی به مناسبت ۱۸ تیر بسیج نموده بود و درآمدگی کامل به سرمی برد.

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی دربرگرداشت این روز و اعتراض علیه شرایط غیرانسانی که تحت آن به بند کشیده شده اند، رشته تدابیر افسارگسیخته حکومت دراین زمینه را پنبه کرد وجمهوری اسلامی را همچنان درحسرت اقتداربه جا گذاشت.

همانگونه که مقاومت زندانیان سیاسی پس ازاین دورمبارزه خاتمه نمی یابد، به سادگی پیش بینی پذیراست که رژیم ملاها نیزتمام توان خویش را برای افزایش فشاربرزندانیان، انتقام گیری از اعتصاب کنندگان و جلوگیری از شکل گرفتن حرکات اعتراضی بعدی به کار خواهد بست.

این اقدامات به طورهمزمان درداخل وخارج زندان آغازگردیده و زندانیان سیاسی را درموقعیت بسیار حساسی قرار داده است. حکومت و گماشتگان آن به گونه متمرکزی برای بی اعتبارساختن اعتصاب کنندگان وازاین طریق رخنه افکندن درسپهرهمبستگی و توجه بین المللی گرد آنان، بسیج شده اند. درصورت موفقیت این پروژه، زندانیان و آدمکشان حکومتی زمینه مساعدی برای فشردن گلولی اعتصاب کنندگان دراختیار خواهند داشت.

این فقط زندانی "خودی" سابق، آقای عمادالدین باقی نیست که تحت یک عنوان جعلی وگمراه کننده به نام "انجمن دفاع ازحقوق زندانیان"، به خدمت این سیاست درآمده است. اطلاعاتی های گوناگونی که باهدف تخریب چهره زندانیان توسط دستگاه

زینت میرهاشمی

با گذشت سه هفته از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در زندان مخوف وین، خبر آن روز گذشته ۲ مرداد، در رسانه های دولتی منعکس شد.

اداره ی کل زندانهای استان تهران، خبر اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در زندان اوین را کذب خواند و از «آرامش کامل» در زندان صحبت کرد. بر اساس خبر اسنا ۲ مرداد، اداره ی کل زندانهای سیاسی اعلام کرده که: «هیچ گونه اعتصاب غذایی در زندان اوین صورت نگرفته است و وضعیت بازداشتگاه اوین کاملاً آرام است.»

از آن جا که ۱۲ تن از زندانیان سیاسی اوین که در اعتصاب به سر می برند، خارج از دایره «خودیها» هستند، حرکت آنان مورد بی مهری دوم خردادیها قرار می گیرد. در حالی که اعتصاب کنندگان، اقدام خود را سیاسی دانسته و خواسته های مشخصی را دنبال می کنند، عمادالدین باقی از غیر سیاسی بودن اعتصاب آنان سخن می گوید.

انجمن به اصطلاح دفاع از زندانیان که در شرایط خاص و در دفاع از زندانیان مشخصی خودنمایی کرد با غیر سیاسی خواندن اعتصاب غذا در زندان سیاسی اوین، از آنها خواسته است به اعتصاب خود پایان دهند.

از به پا دارندگان قل و زنجیر و درفش انتظار نمی رود که در برابر اعتراض و مقاومت شجاعانه اسیران خود، گونه دیگری پاسخ دهند. رژیم با همه اعدامها و شکنجه هایی که طی این سالها انجام داد، که وحشیانه ترین شکل آن قتل عام زندانیان سیاسی بود، نتوانست مبارزه و مقاومت را ناپود کند. دستگاه سرکوب با حذف فیزیکی به انکار آزادیخواهان و مخالفان خود توسل جست و اکنون طبیعی است که این اعتصاب را انکار کند.

دستگاه سرکوب و شکنجه و ترور از نسلی به نسل دیگری از دیکتاتورها منتقل می شود. پس تئوریهای استوار بر آن هم با کمی پیش و پس خود را نشان می دهد. در روزهای قبل از قیام بهمن ۵۷، ازهارای نخست وزیر حکومت نظامی، تظاهرات و شعارهای مردم که در خیابانها هر روز به گوش می رسید را نوار اعلام کرده و می گفت عده ای شبها نوار در پشت بامها پخش می کنند. جواب مردم به او چنین بود «ظهارای دیوانه می گی اینم نواره، نوار که پا نداره»

در حالی که خیر اعتصاب غذای شجاعانه زندانیان سیاسی در دنیا پخش شده است، مسئولان زندان، آن را شایعه دانسته اند. در حالی که آقای ناصر زرافشان به ویکلش خانم شیرین عبادی هدف اعتصاب کنندگان را دفاع از جنبش دانشجویی اعلام کرده، برخیها اصرار دارند که آن را غیر سیاسی جا اندازند. ۳ مرداد ۱۳۸۳